

СТЕНОГРАМА
засідання Комітету Верховної Ради України
з питань культури і духовності

14 листопада 2017 року

КНЯЖИЦЬКИЙ М.Л. Присутні Княжицький, Подоляк, Лесюк, Тарута, мої колеги, є багато запрошених. Значить... Пропонується наступний порядок денний. Перше, проект Закону про внесення змін до деяких законів України щодо особливостей розповсюдження фільмів та іншої аудіовізуальної продукції, створеної за участю держави-агресора. Наступний проект Закону про внесення змін до деяких законодавчих актів (щодо обмеження проведення гастрольних заходів на території держави-агресора та на території України, в тому числі й на тимчасово окупованій території України). Законопроекти, з опрацювання яких Комітет не є головним: проект Закону про внесення змін до Кодексу України про адміністративні правопорушення та Закону України «Про охорону культурної спадщини», народний депутат Князевич; проект Закону про внесення змін до Закону України «Про основні засади державного нагляду (контролю) у сфері господарської діяльності» щодо державного нагляду (контролю) у сфері охорони культурної спадщини, народний депутат Подоляк. Інші питання: про внесення змін до Плану роботи Комітету – виїзне засідання «Шевченківський національний заповідник» (м. Канів, Черкаська область). Ви знаєте, яка там є проблема. Там, на жаль, віддані землі відразу напроти заповідника для будівництва промислової зони. І, очевидно, що дуже просять нас і канівчане, і активісти, і керівництво заповідника провести там виїзне засідання, щоб підтримати. Тому що вигляд Чернечої гори буде зовсім на промислову зону.

НИЩУК Є.М. Коли плануєте?

КНЯЖИЦЬКИЙ М.Л. Зараз будемо це обговорювати. Отже, регламент стислий, у нас часу не багато. Перше - проект Закону про внесення змін до деяких законів України щодо особливостей розповсюдження фільмів та іншої аудіовізуальної продукції, створеної за участю держави-агресора. Автори Княжицький, Висоцький, Денисенко, Опанасенко, Сюмар, Тетерук, Кремінь, Береза. Я попрошу Юрія Крайняка декілька слів сказати про цей законопроект.

КРАЙНЯК Ю. Цей законопроект викликаний тим, що в 2015 році набув чинності Закон, який заборонив будь-який вид розповсюдження кінематографічної та телевізійної продукції, що популяризують правоохоронні та силові органи держави-агресора і одночасно з цим запроваджена заборона трансляції фільмів, вироблених державою-агресором після 2014 року. Як показала практика існують розбіжності у розумінні термінології Закону. Так відсутність легального визначення, що таке фільм держави-агресора, він викликає певні розбіжності в трактуванні цього Закону і в наслідок цього є певна невизначеність на ринку з приводу того, що ж таке було заборонено цим Законом, законодавчим актом. Що пропонується законопроектом? Передусім пропонується запровадити визначення, що таке «фільм держави-агресора», відсутність якого і створює відповідні проблеми. А для цього пропонується використати існуючу сьогодні бальну систему, яка вже є в Законі, починаючи з квітня цього року. І на підставі його вже кваліфікувати, що є, який фільм є фільмом держави-агресора. За чинною редакцією законопроекту, яка зареєстрована, пропонується, щоб, якщо фільм набирає, принаймні, один бал за рахунок участі в ньому суб'єктів резидентів держави-агресора, щоб фільм вважався фільмом держави-агресора з відповідними наслідками. І уточнюється, що фільм держави-агресора не може бути національним фільмом, тому що у нас зараз, в принципі, за відсутності такого визначення можливі випадки, коли фільм може бути одночасно і національним фільмом, і фільмом держави-агресора. Зрозуміло,

що це така трошки неприємна ситуація. І додається окрема підстава для відмови видачі прокатного посвідчення. Це наявність ознак фільму держави-агресора, яке вводиться цим законопроектом. І встановлюється заборона трансляції передач, які повністю або частково створені, або профінансовані резидентами держави-агресора. Це те, що пропонується цим законопроектом. Є ще окремі пропозиції як його можна було б уточнювати. Зараз можна сказати чи після обговорення?

КНЯЖИЦЬКИЙ М.Л. Колеги, якщо ми підтримаємо цей законопроект, були такі пропозиції...

ТАРУТА С.О. У нас нема заперечень. Якщо є якісь заперечення у громадськості?

КНЯЖИЦЬКИЙ М.Л. Я хотів ще доповнити. З вашого дозволу. Пропонується, щоб такими вважалися фільми, щоб цей закон стосувався фільмів, випущених після того, як цей закон вступить в силу. Тому що до нас зверталися представники кіноіндустрії, бо є багато фільмів, які вже зняті. То це логічно. Закон не має зворотної сили.

НИЩУК Є.М. Це були певні наші корекції...

ТАРУТА С.О. Але щоб потім не переклеювали сучасне, це теж є питання.

КНЯЖИЦЬКИЙ М.Л. Є ще одне...

ПОДОЛЯК І.І. У нас за рік не буде ніякої агресії. У нас вже будуть миротворці за рік і відновлення територіальної цілісності. І що ми тоді будемо робити?

КНЯЖИЦЬКИЙ М.Л. Ви переконані?

ПОДОЛЯК І.І. В Криму ми переконані.

КНЯЖИЦЬКИЙ М.Л. Дякую. Значить... Але те, що колись у нас буде як ми сподіваємося мир і доведеться відновлювати стосунки, в цьому ніхто не сумнівається і не сперечається. Просто треба досягти цього миру.

КРАЙНЯК Ю. Я можу зачитати там пропозицію

КНЯЖИЦЬКИЙ М.Л. Є ще одна пропозиція, але ми можемо цю другу пропозицію, там пропозиція до бальної системи, яку ми отримали від індустрії. Ми можемо або прийняти під час першого читання, або обговорити на другому читанні, а рекомендувати закон до першого читання.

ТАРУТА С.О. На другому читанні. Це вже краще.

ЛЕСЮК Я.В. Це інші питання. Давайте зараз не змішувати.

ТАРУТА С.О. Ми доопрацюємо.

ІЛЛЕНКО П.Ю. Є пропозиція від тих, хто це буде виконувати. Кого це дуже хвилює як завжди. Щоб потім не було ніяких непорозумінь, різночитань, звинувачень, треба передбачити механізм, яким чином мають ці бали підтверджуватися. Тому що сьогодні законом встановлено перелік документів, які мають надати суб'єкти для отримання посвідчення прокатного. І в ньому немає відомостей щодо будь-яких оцих балів. Так само нема, скажімо так, жодних санкцій за подання недостовірних відомостей. Тобто в цьому то і проблема. От представники деяких медіа груп, вони тут теж присутні, подають документи, а пишуть там якісь рік. І потім кажуть, ну ми помилилися.

ПОДОЛЯК І.І. Ну він почав знімати ще тоді, а закінчив це через п'ять років...

ІЛЛЕНКО П.Ю. І за це жодної відповідальності, жодного покарання ніхто не несе, тому що це не передбачено чинним законодавством. І так само

треба передбачити відповідний перелік документів, якими підтверджується відсутність чи наявність того чи іншого балу, які мають бути подані

ТАРУТА С.О. Це законом?

ІЛЛЄНКО П.Ю. Це законом має бути. Ми не маємо право вимагати.

КНЯЖИЦЬКИЙ М.Л. Колеги, в мене є така пропозиція. Оці ваші пункти, так як і ті пропозиції, які ми отримали під час обговорення законопроекту щодо змін бальної системи, обговорити під час другого читання. Зараз, якщо немає інших пропозицій.

БУЦАН Є. Дозвольте, будь ласка. Буцан Євген, я представник медіа групи «Україна». Я хотів би відразу окреслити зони нашого інтересу. Перш за все я хотів пояснити, що ми є мовниками, ми не є виробниками кіноконенту. Ну тобто у нашій групі є безпосередньо кіновиробник, але це наш внутрішній продакшн, який виробляє виключно український контент. І наша зацікавленість в цьому випадку є лише наявності на ринку контенту, з якого можна обирати. Тобто нас не цікавить якісь певний контент. Нас цікавить наявність ринку і наявність вибору на ринку. Щодо суті законопроекту. Якщо дозволите, я дуже стисло. У 2015 році були прийняті, на мій погляд, доречні обмеження, які стосувалися перш за все змісту контенту. Таким чином було досягнуто головної ідеї законопроекту, який був проголосований Верховною Радою, контроль за змістом контенту. На наш погляд, основна проблема, те, що має контролювати держава – це зміст. Питання контролю, хто є виробником, ну на наш погляд, є взагалі другорядним в сучасному світі, там, де виробниками контенту виступають по десять різних виробників. Ну тобто питання резидентства виробника, воно, об'єктивно, є другорядним. Головне питання – це зміст. От, на наш погляд, ми маємо направити зусилля на те, щоб контролювати, якщо у цьому є потреба, і ми ідентифікуємо цю потребу, тобто ми маємо контролювати зміст. На наш погляд сучасне Держкіно з його повноваженнями, експертними

повноваженнями, з наявністю дорадчих органів ефективно справляється з поставленою задачею. На сьогоднішній день ми не бачимо в ефірі жодного контенту, який би створював загрозу для державного суверенітету чи державної цілісності України. От на наш погляд, немає потреби боротися з контентом за датою виробництва. Ми маємо контролювати зміст.

КНЯЖИЦЬКИЙ М.Л. Знаєте... Ми боремося з контентом за країною, а не за датою. На жаль, через те, що ця країна бореться з нами. Ніяких інших причин на це немає.

БУЦАН Є. Знаєте, я з вами згоден. Тут питання, зусилля куди ми маємо направити.

ТАРУТА С.О. Якщо Росія це замовить в Індії і там зроблять такий же фільм проти України.

БУЦАН Є. Дозвольте, тут можна і дивитися зовсім інакше. Це контент, який виробляється під нашим редакційним контролем, який далі продається... Це теж ко-продукція.

КНЯЖИЦЬКИЙ М.Л. Дивіться...

ТАРУТА С.О. Яка пропозиція?

БУЦАН Є. І таких випадків достатньо багато. Якщо дозволите, більш про це зможуть сказати продакшени. Я про нас інтерес. Тобто ми як медіа група, нас цікавить наявність контенту на ринку. І, якщо дозволите на завершення, питання, яке ми зараз обговорюємо, воно не нове. Ми його досліджували і обговорювали в своєму експертному середовищі. І наразі нами було напрацьовано наше спільне індустріальне бачення того, які критерії мають бути застосовані для того, щоб ця ко-продукція дійсно була ко-продукція з валовою часткою українського виробництва.

КНЯЖИЦЬКИЙ М.Л. Дивіться...

БУЦАН Є. Якщо дозволите?

КНЯЖИЦЬКИЙ М.Л. Ні, послухайте, я не дозволю. Суть законопроекту в забороні спільного виробництва з країною-агресором. Крапка. Це не стосується змісту, контенту, ще чогось. Ми розуміємо і коли ми готували цей закон, що наприклад, якась продукція вже зроблена. Нема питань. Ця продукція, яка вже зроблена, буде показана, бо люди вклали гроші. Ми розуміємо, що існують пропозиції, коли, наприклад, може якійсь актор другорядної ролі там бути, бо у нас був досить жорсткий варіант. І тому ми залишаємо змогу на другому читанні це поправити. Бо ми обговорюємо законопроект в першому читанні. Але ми не обговорюємо принцип, тому що автори законопроекту... Ні, давайте дозволимо з Росією робити. А ми проти, от що ми обговорюємо. Все інше зрозуміло.

БУЦАН Є. Я думав ми обговорюємо законопроект в цілому.

КНЯЖИЦЬКИЙ М.Л. Законопроект в цілому про те, чи ми робимо спільно з Росією виробництво чи ні. Ви за те, щоб робити.

БУЦАН Є. Послухайте. Я ж досить ґрунтовно викладаю свою думку. Я вважаю...

ЛЕСЮК Я.В. Ми не обговорювали зараз контент.

БУЦАН Є. За таким принципом...

КНЯЖИЦЬКИЙ М.Л. Ми взагалі контент не обговорюємо

ЛЕСЮК Я.В. Зараз це питання не стояло. Це інше питання.

БУЦАН Є. Ні, ні. Це пов'язані питання.

НИЩУК Є.М. Якщо можна дві хвилини...

КНЯЖИЦЬКИЙ М.Л. Дивіться. Ні геніальні, ні не геніальні продукти з країною-агресором ідеологія законопроекту не показує. Навіть найпрекрасніші. Тому що це країна-агресор. Ми обговорюємо. Якщо ви не вважаєте цю країну країною-агресором, можете це заявити. Ми почуємо вашу думку. Але законопроект не про це.

НИЩУК Є.М. Власне, я теж два слова добавлю. Ми віримо у ваші, зокрема, світлі наміри. Так. Але це дійсно може бути підміна, скажемо так, кимось іншим. Бо, якщо зосереджуватися на ситуації контенту, то потім будуть закиди, а чи не цензурою ми займаємось. Насправді, принципове питання, те про що сказав ініціатор закону і його співавтори, в тому, щоб саме була заборона на ко-продукцію, де би був один з тих компаній, учасників з країни-агресора. Це принципова історія. Вони ніколи не будуть слідувати. Вони будуть робити скриті кадри, вони будуть робити десятий кадр, в який будуть закладати те, що нам не потрібно. Це принципова історія. Ко-продукція з Португалією, Італією, Іспанією, не знаю з ким, будь ласка.

КНЯЖИЦЬКИЙ М.Л. Та навіть з Росією, коли вона припинить бути країною-агресором. Нема питань, будь ласка.

НИЩУК Є.М. Тут якраз дуже хитра історія медіа груп, які хочуть. Давайте, якщо там не буде значитися, давайте за контент. Насправді, принципова історія саме заборони з країною агресором. Мені надходять, оскільки я людина творча, кожен день звернення моїх колег, режисерів, акторів, художників, які кажуть, ну скільки будуть їхати кожного дня і займати наші робочі місця. Всі кастинг-менеджери, всі сопродюсери, всі з Росії. Давайте не дурити один одного.

БУЦАН Є. Я чесно. Я не знаю, наше виробництво...

НИЩУК Є.М. Ні, я не до вас. Це є факти. Я не раз звертаюся до служби безпеки, міграційної служби і багатьох інших.

КНЯЖИЦЬКИЙ М.Л. Дякую. Будь ласка, назвіться.

БЕБЕС О.М. Мене звуть Бебес Олена, я юрист компанії «Стар медіа». По-перше, просила б передати відкрите звернення від представників кіно- і телеіндустрії. Не змогла записатися виконавчий директор українського телевізійної академії. Якщо можливо з цього приводу я передам. По-друге, у мене є ще питання щодо документів, які ми маємо надавати для того, щоб визначити, підтвердити громадянство країни-агресора. Я не розумію, яким чином ми маємо це підтверджувати. Які документи, яким чином ми маємо їх здобувати, щоб підтвердити?

КНЯЖИЦЬКИЙ М.Л. Щоб підтвердити, що саме?

БЕБЕС О.М. Саме належність тієї особи, яка брала участь у створенні, на прикладу, фільму.

КНЯЖИЦЬКИЙ М.Л. Закон це врегулює. Ми все зробимо, будь ласка.

МІЄНКО В. Мієнко В'ячеслав медіа група «1+1». Ми в цілому підтримуємо концепцію цього законопроекту. Проте теж мали деякі зауваження. Ви вже сказали, що закон не може розповсюджувати свою дію на попередні. Це дуже слухна думка. Інше питання у тому, що, напевно, все ж таки, на нашу думку, один бал це все таки досить жорстка позиція. Тому, можливо, якраз до другого читання було б доречно переглянути це, хоча б декілька учасників знімального процесу, які можуть були залучені у зйомці. І третій момент, з приводу документальних підтверджень. Якщо мова йде у нас про громадян Російської Федерації, то абсолютно очевидно, що паспорт - це посвідчення громадянства. Тобто, якщо до Держкіно будуть подаватися такі документи як паспорт учасників процесу... Цього буде достатньо.

КНЯЖИЦЬКИЙ М.Л. Ми повинні, тому що якщо держава це фінансує або це якимось чином інакше створюється. Якщо без участі держави – це теж

не проблема мати документи, бо актору треба заплатити гроші. Якщо це іноземний закуплений фільм, там вся категорійність виписана, хто є виробником цього фільму. Знову ж таки – це питання, які стосуються другого читання. Ми будемо обговорювати закон для другого читання. Що ми пропонуємо внести з голосу. В нас є багато пропозицій, ваші пропозиції, ось пропозиція «1+1», Держкіно. Ми їх будемо обговорювати до другого читання. Ви можете сформулювати ваші пропозиції і подати або від себе в комітет, або від якогось з депутатів, хто з вами співпрацює. Ви ж за Україні, ви проти країни-агресора. То ви сформулюйте це максимально жорстко, я в цьому навіть не сумніваюсь.

ЛЕСЮК Я.В. Шановні панове. Все це дуже добре, але ви забуваєте, що у Верховній Раді є своя процедура. Можливо, вона не правильна. Закон подано. Ми зараз проголосуємо або так, або ні. Нічого міняти ми не маємо право. Проголосуємо в першому читанні в залі, якщо підтримають. Тоді тільки починаються правки. Наша розмова безпредметна. Зараз цього не буде.

КНЯЖИЦЬКИЙ М.Л. На друге читання ви подаєте ваші правки. Ви ж не сказали, що проти ідеології законопроекту. Ідеологія закону, те, що ми зараз голосуємо – ми обмежуємо виробництво з країною-агресором. Якщо ви не проти цього, ми почули ваші думки. Яким чином і механізми виробляться для другого читання. Добре, колеги. Хто за те, що підтримати цей законопроект з вже озвученою правкою, що він вступає в силу, що він застосовується до фільмів, знятих після того як він вступить в силу. Хто за таке формулювання і такий закон прошу голосувати. Дякую. Ми прийняли рішення. Наступне, проект Закону про внесення змін до деяких законодавчих актів (щодо обмеження проведення гастрольних заходів на території держави-агресора та на території України, в тому числі й на

тимчасово окупованій території України), автори Ілленко, Левченко, Головка, Осуховський. Чи є хтось з представників?

КОЛЕСНІЧЕНКО-БРАТУНЬ Н.Р. Це другий раз, ми ставимо і запрошуємо.

КНЯЖИЦЬКИЙ М.Л. Ми можемо відхилити цей законопроект або відправити авторам на доопрацювання. Там є некоректні формулювання, там пропонується в закон до нашої гастрольної діяльності внести пункт, який забороняє нашим їздити туди. Колеги, є три пропозиції: відкласти і перенести, відхилити або відправити авторам на доопрацювання.

ПОДОЛЯК І.І. Авторам на доопрацювання.

КНЯЖИЦЬКИЙ М.Л. Голосуємо, хто за те, що відправити авторам на доопрацювання цей законопроект? Дякую. Хто утримався? Дякую. Рішення прийнято. Наступне, проект Закону про внесення змін до Кодексу України про адміністративні правопорушення та Закону України «Про охорону культурної спадщини». Наш комітет не є головним.

ТАРУТА С.О. Там є правильні речі і є пропозиція підтримати...

НИЩУК Є.М. Ми розробляли, наш департамент. Нам вкрай потрібно.

ПОДОЛЯК І.І. Я теж пропоную підтримати. Ви знаєте, колеги, мою позицію. Я категорично проти будь-яких вилок в законопроекті. Але цей законопроект не є шкідливий, такий нормальний. Ми маємо підтримати.

НИЩУК Є.М. Він посилює відповідальність за пошкодження культурної спадщини.

КНЯЖИЦЬКИЙ М.Л. Хто за те, щоб підтримати цей законопроект. Дякую. Далі законопроект колеги Подоляк про внесення змін до Закону України «Про основні засади державного нагляду (контролю) у сфері

господарської діяльності» щодо державного нагляду (контролю) у сфері охорони культурної спадщини.

ПОДОЛЯК І.І. Треба дуже чітко висловитися. Насправді, цей законопроект, з ідеєю власне цього законопроекту і логікою до нас звернулося Міністерство культури. Цей законопроект каже нам про те, що охорону культурної спадщини треба прибрати з регулювання закону щодо господарської діяльності. Закон, який регулює господарську діяльність, стосується суб'єктів господарювання. Охорона культурної спадщини не є господарюванням, не є формою господарювання. Тому жодних проблем щодо того, щоб цей закон не поширювався на охорону культурної спадщини, немає. Однак, якщо ми прибираємо це з закону про господарювання, то це буде дозволяти, насправді, органам культурної спадщини самовільно встановлювати будь-які санкції, коли буде порушуватися охорона об'єктів. І тому для того, аби цей закон мав сенс, потрібно в Законі «Про охорону культурної спадщини», якщо Міністерство культури не в стані розробити проект постанови Кабінету Міністрів, де був би прописаний порядок проведення перевірок щодо охорони культурної спадщини. То тоді потрібно такий порядок треба вносити в Закон «Про охорону культурної спадщини». Інакше, це ми прибираємо з цього закону, який регулює господарську діяльність, і, натомість, розв'язуємо руки органам охорони культурної спадщини, які як і багато наших органів складається з людей. А люди є створіння слабкі. Я пропоную колегам підтримати у першому читанні цей законопроект, але в зал поки що не виносити.

КНЯЖИЦЬКИЙ М.Л. Це не ми вирішуємо. Ми ту не є головні.

ПОДОЛЯУ І.І. Ну тим більше.

КНЯЖИЦЬКИЙ М.Л. Хто, колеги, за те, щоб підтримати цей законопроект? Дякую, рішення прийнято. Колеги, у нас, поки ми перейдемо до іншого, це виїзне засідання. Два питання до іншого. До нас звернулася

ціла низка культурних діячів з проханням запровадити практику відзначення Року визначних діячів України, не великого списку, а Року. Дайте, будь ласка, це звернення. Це видавці Микола Рябчук, дуже багато... Це я вам скажу хто: Андрій Куликов, Андрій Пучков, Богдана Матіяш, Борис Єгіазарян, Вахтанг Кебуладзе, Влад Троїцький, Гульнара Бекірова, Дзвінка Матіяш, Дмитро Горбачов, Дмитро Дроздовський, Дмитро Стус, Елеонора Соловей, Євген Бистрицький, Євген Головаха, Іван Малкович, Йосиф Зісельс, Костянтин Москалець, Костянтин Сігов, Леонід Фінберг, Микола Рябчук, Мирослав Маринович, Олександр Бойченко, Олена Стяжкіна, Петро Рихло, Сергій Буковський, Сергій Жадан, Сергій Маслобойщikov, Тарас Возняк, Тетяна Терен. Вони попросили відповідно до існуючої практики відновити традицію у 2018 році і оголосити 2018 рік Роком Стуса (80 років від дня народження), Каземира Малевича (140 років від дня народження), Юрія Шевельова (110 років від дня народження), Миколи Хвильового (125 років від дня народження) і Василя Барка (110 років від дня народження). Оскільки, на жаль, Рік визначних діячів в нас визначається Указами Президента, а не постановами комітету, те, що ми можемо зробити – звернутися до Президента і до Адміністрації Президента з проханням підтримати цю ініціативу визначних діячів. Ніхто не проти? Хто за таке рішення? Прошу голосувати. Дякую. І аналогічне теж у нас є депутатське звернення від Павла Кишкаря. Він говорив, що це ще є низка народних депутатів, які теж виступили з такою ініціативою. Вони хотіли, щоб це ми проголосували як парламент, але це теж не наша прерогатива по закону. Це оголосили наступний рік «Роком державної мови». Я думаю теж, що ми можемо підтримати таке звернення.

ЛЕСЮК Я.В. Ми можемо звернутися до Президента, що ми підтримуємо звернення цих народних депутатів, щоб наступний рік оголосити. От таким чином. Там комітету також іде, а потім доробимо редакційно. Дякую.

ПОДОЛЯК І.І. Мені здається, що найкращим відзначенням Року державної мови буде прийняття закону про державну мову.

КНЯЖИЦЬКИЙ М.Л. Я з вами повністю погоджуюсь. Хто за таке звернення у формулюванні, яке озвучив пан Лесюк? Дякую. Останнє питання порядку дня про внесення змін до Плану роботи Комітету – виїзне засідання «Шевченківський національний заповідник» (м. Канів, Черкаська область). Ви знаєте в чому проблема. Готують навпроти Чернечої гори промзону. І дуже попросили від нас туди приїхати. Давайте визначимося з датою. Очевидно, я б попросив максимально колег туди приїхати.

ПОДОЛЯК І.І. Слухайте, я би хотіла просто... Тяжко говорити. Наш комітет дуже часто використовують як якогось третейського судді, коли йде пряме порушення закону. В якій ролі? Це стосується Поштової площі. Вибачте, мене не було, але я слідкувала за тим, що відбувалось. Ми там були ще два роки тому. Пам'ятаємо, ми виїжджали, коли було 40 градусів. Така сама ситуація відбувається з греко-католицьким храмом... Там пряме порушення закону. До нас апелюють, ми апелюємо, а віз і нині там. Така сама ситуація буде в Каневі. Може слід діяти просто в правовому полі, через суди, через прокуратуру, через міліцію.

КНЯЖИЦЬКИЙ М.Л. Колеги, якщо ми говоримо про Київ, так. Але все рівно величезний інтерес був до нашого засідання. Але якщо говорити про Канів, це виділила місцева влада. Я думаю, що місцева влада, коли буде бачити увагу з Києва до того, що там відбувається.

ПОДОЛЯК І.І. Там вже будівництво йде?

КНЯЖИЦЬКИЙ М.Л. Вони виділили цю землю під будівництво. Ще не йде. Наша справа це зупинити. Наталя Ростиславівна, що ми по даті можемо визначити?

КОЛЕСНІЧЕНКО-БРАТУНЬ Н.Р. Ну ось, дивимося, грудень. 12 у нас спільний захід з Міністерством культури.

КНЯЖИЦЬКИЙ М.Л. Це виходить грудень, але, мабуть, не сесійний тиждень. 13 грудня. Гарна дата.

НИЩУК Є.М. Це урядовий день.

ПОДОЛЯК І.І. Може Міністерство культури нехай звернеться до міліції. Нехай міліція це перевірить.

НИЩУК Є.М. Ми ці дії робимо.

КНЯЖИЦЬКИЙ М.Л. Колеги, давайте ми скажемо, що ми розглянули це питання, а далі визначимося у робочому порядку чи на виїзному засіданні, чи на нашому засіданні. Добре. Хто за таке рішення прошу голосувати? Дякую. Ми рішення прийняли. Дякую, колеги.